

ővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
4.Bf.137/2017/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2017. év szeptember hó 12. és 19. napján tartott nyilvános ülések alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt az I. r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2017. és február hó 14. napján kelt 14.B.118/2016/61. számú ítéletét megváltoztatja.

Az I. rendű, a II. rendű vádlott közegészséget veszélyeztető bűncselekményének minősítésénél a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatát is feltünteti,

a vagyoni elleni cselekményeiknél a lopás büntettét folytatólagosan elkövetettnek minősíti, egyben a Btk. 370. § (2) bekezdés ba) pontjára utalást mellőzi.

A III. rendű vádlott közegészséget veszélyeztető bűncselekményét társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének [Btk.176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés] minősíti, a lopás büntettét folytatólagosan elkövetettnek minősíti, a Btk. 370. § (2) bekezdés ba) pontra utalást mellőzi.

Az I. rendű, a II. rendű és a III. rendű vádlottak büntetését bünszervezetben elkövetőkkel szemben tekinti kiszabottnak. E vádlottak feltételes szabadságra nem bocsáthatók, a feltételes szabadságra vonatkozó ezzel ellentétes rendelkezéseket mellőzi.

A IV. rendű vádlott közegészséget veszélyeztető bűncselekményénél a Btk. 178. § (1) bekezdés I. fordulatát is feltünteti. E vádlottal szemben a szabadságvesztés tartamát 2 (kettő) év 10 (tíz) hónapra enyhíti, melyet börtönben kell végrehajtani.

Az V. rendű, a VI. rendű, a VII. rendű, és a VIII. rendű vádlott közegészséget veszélyeztető bűncselekményénél a Btk. 178. § (1) bekezdés I. fordulatát is feltünteti.

A VI. rendű vádlott születési dátuma helyesen: ... napja.

A VII. rendű vádlott anyja neve helyesen: J.E., személyi azonosító igazolványának száma: ...

Egyebekben az elsőfokú ítéletet az I. rendű, a II. rendű, a III. rendű, a IV. rendű, az V. rendű, a VI. rendű, a VII. rendű és a VIII. rendű vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 117.900 (száztizenhétezer-kilencszáz) forint büntügyi költségből a III. rendű vádlott 31.750 (harmincegyezer-hétszázötven) forint, az V. rendű vádlott 25.000 (huszonötezer) forint büntügyi költséget köteles megfizetni. Az ezt meghaladó 61.150 (hatvanegyezer-százötven) forint büntügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék a 2017. év február hó 14. napján kihirdetett 14.B.118/2016/61. számú ítéletével az I. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés], társtettesként elkövetett lopás büntette [Btk. 370. § (1)-(2) bekezdés ba), bb) és bc) pont, (4) bekezdés b) pont], társtettesként elkövetett rongálás vétsége [Btk. 371.§ (1)-(2) bekezdés a) pont] miatt halmazati büntetésül 6 év szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg.

A II. r. vádlottat az I. r. vádlottával megegyező bűncselekmények miatt halmazati büntetésül 5 év szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát vele szemben is fegyházban állapította meg.

A III. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-birtoklás büntette [Btk. 178. § (1), (3) bekezdés], társtettesként elkövetett lopás büntette [Btk. 370. § (1), (2) bekezdés ba), bb), bc) pont, (4) bekezdés b) pont] miatt halmazati büntetésül 5 év szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát vele szemben is fegyházban állapította meg.

A IV. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-birtoklás büntette [Btk. 178. § (1), (2) bekezdés b) pont], valamint társtettesként elkövetett lopás büntette [Btk. 370. § (1), (2) bekezdés bc) pont, (4) bek. bekezdés b) pont] miatt halmazati büntetésül 4 év szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg.

Az V. r. vádlottat bűnsegédként elkövetett kábítószer-birtoklás büntette [Btk. 178. § (1), (2) bekezdés b) pont], bűnsegédként elkövetett lopás büntette [Btk. 370. § (1), (2) bekezdés bc) pont, (3) bekezdés ba) pont] miatt halmazati büntetésül 2 évi szabadságvesztésre ítélte, melyet börtönben rendelt végrehajtani. A szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Az V. r. vádlottat az ellene bűnszervezetben részvétel büntette [Btk. 321. § (1) bekezdés] miatt emelt vád alól felmentette.

A VI. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-birtoklás büntette [Btk. 178. § (1) bekezdés], társtettesként elkövetett lopás büntette [Btk. 370. § (1), (2) bekezdés bc) pont, (3) bekezdés ba) pont], valamint társtettesként elkövetett rongálás vétsége [Btk. 371. § (1), (2) bekezdés a) pont] miatt halmazati büntetésül 3 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani.

A VII. r. vádlottat a VI. r. vádlottal azonos bűncselekmények miatt halmazati büntetésül 2 év szabadságvesztésre ítélte, amelynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg.

A VIII. r. vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság 21.B.27.823/2011/15. számú korábbi ítéletével alkalmazott 2 évi próbára bocsátás hatályon kívül helyezése és a próbára bocsátás megszüntetése mellett a VI. r. vádlottal azonos bűncselekmények miatt halmazati büntetésül 2 év szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani, ám a végrehajtást 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

Valamennyi vádlott esetében rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, valamint a kiszabott szabadságvesztésekbe beszámítani rendelte a vádlottak által előzetes fogvatartásban, illetve házi őrizetben töltött időt.

Az ítélet ellen az ügyész az I. r., a II. r., a III. r., a IV. r., az V. r., a VI. r., a VII. r., valamint a VIII. r. vádlottak terhére részben súlyosításért, részben téves jogi minősítés miatt jelentett be fellebbezést. Az I. r. vádlott védője részben felmentés, részben téves jogi minősítés miatt, a II. r. vádlott védője enyhítés, a III. r. vádlott és védője enyhítés, a IV. r. vádlott és védője enyhítés, az V. r. vádlott és védője felmentés, a VI. r. vádlott védője enyhítés érdekében élt jogorvoslati kérelemmel. A VII., VIII., IX., X. és XI. r. vádlottak, illetve védőik a kihirdetett ítéletet tudomásul vették.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.282/2017/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn; nevezetesen az I., II. és III. r. vádlottak esetében a bünszervezetben történő elkövetés megállapítása, továbbá az I., II., III., IV., V., VI. r. vádlottakkal szemben súlyosítás, míg a VII. és VIII. r. vádlottakkal szemben a próbaidő tartamának felemelése érdekében.

Jogorvoslati kérelmek hiányában az elsőfokú bíróság ítélete a IX. r., a X. r. és a XI. r. vádlottak tekintetében 2017. február 17-én jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a nyilvános ülésen írásban benyújtott indítványával egyezően alaptalannak tartotta a védelmi fellebbezéseket. Aláhúzta, mivel az ügyész írásban bejelentett fellebbezésében már nem támadta az V. r. vádlott vonatkozásában a felmentő rendelkezést, emiatt az első fokú bíróság ítéletének e része jogerőre emelkedett. Következésképp az V. r. vádlott terhére az ügyészi fellebbezés - amelyet a fellebbviteli főügyészség képviselője perbeszédében is fenntartott - mindössze a súlyosítása irányuló részében joghatályos. Előadta, hogy a perrendi szabályok megtartásával lefolytatott eljárás során az elsőfokú bíróság a nagy terjedelmű és sok vádlottat érintő ügyben a bűncselekmények elbírálásához szükséges bizonyítékokat beszerezte, és azokat ítéletében megfelelő módon értékelte. Számot adott a törvényszék arról, hogy az egyes bizonyítékokat miért fogadta el, azokból milyen következtetéseket vont le, így mely tényeket talált megállapíthatónak; ezt a mindössze az I., II. és III. r. vádlott tekintetében, a bünszervezeti elkövetésre irányuló részében tartotta korrigálandónak. A III. r. vádlott cselekményét ezen túlmenően kábítószer-birtoklás helyett kábítószer-kereskedelemnek indítványozta minősíteni. Álláspontja szerint az elsőfokú ügyészi fellebbezésben kifejtettek szerint az I., II. és III. r. vádlottak tekintetében a bünszervezetben való elkövetés a rendelkezezésre álló bizonyítékok, különösen a titkos adatszerzés során beszerzett telefonbeszélgetések alapján állapítható meg.

Az irányadó tényállásból, nézete szerint, az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a bűnösségre, és az I., II. és III. r. vádlotton kívül a többi vádlott cselekményének a minősítését is

törvényesnek tartotta. Utalt a III. r. vádlott tekintetében az ítélet rendelkező részének és indokolásának ellentétes megállapítására a cselekmény minősítése vonatkozásában. A fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében mindössze a büntetések tartamát nem tartotta megfelelő mértékűnek. A vádlottak által elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyára, a bűnösség fokára, illetve a bűnösségi körülményekre figyelemmel a büntetések súlyosítását kérte; nevezetesen az I. r., a II. r., a III. r., a IV. r., az V. r. és a VI. r. vádlottakkal szemben lényegesen hosszabb tartamú fő- és ahhoz igazodó mellékbüntetés kiszabására, míg a VII. r., a VIII. r. vádlott tekintetében a próbaidő tartamának lényeges felemelésére, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az I. r. vádlott védője a nyilvános ülésen kifejtette, hogy védence személyi körülményeiben az elsőfokú ítélet kihirdetése óta több változás történt; e szerint az I. r. vádlott munkahellyel rendelkezik, jövedelme 250.000 forint, és megszületett harmadik gyermeke. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen minősítette védence magatartását kereskedői cselekménynek, mivel az I. r. vádlott mindössze saját fogyasztás céljából végezte a kábítószer termesztését és kifogásolta az I. r. vádlott vezető szerepének megállapítását is. Kétségtelen ténynek tartotta, hogy védence vásárolt néhány eszközt, és megkérte a II. r. vádlottat azok beszerelésére, ez azonban a saját fogyasztásra történő termesztés biztosítását szolgálta. Aláhúzta, hogy védencétől a társak segítséget, tanácsot kértek, a tanácsadástól védence nem zárkózott el, hanem interneten utána nézett a termesztés módjának, a termesztés szakszerűségét azonban vitatta. Nem vonta kétségbe, hogy védence esetenként segített társainak például a tűzoltásban. Vitatta a kereskedői magatartás megállapíthatóságát, és sérelmezte, hogy elmaradt a kábítószer vásárlók kihallgatása. A kereskedés megállapításához elégtelen bizonyítéknak tartotta a III. r. vádlott vallomását, valamint a korábbi szünetek megtörténtét. Mivel az értékesítés pontos folyamata nem nyert tisztázást, így ennek tényét nem tartotta bizonyítottnak. Álláspontja szerint a lehallgatás anyagából nem tűnt ki, hogy a kábítószerrel mi történt, konkrétan kinek adták el, nézete szerint az sem igazolt, hogy a telefonáló felek miről beszéltek. Véleménye szerint mindössze annyi rögzíthető, hogy ismeretlen anyagról folyt a diskurzus, ám azt nem lehetett megállapítani konkrétan, hogy ez az anyag mi volt. Az ügyészi fellebbezést nem tartotta alaposnak, ugyanis védence tevékenysége nem nyúlt hosszú időre és nem foglalta magában különféle bűncselekmények elkövetését, ami a bűnszervezet megállapításának feltétele. A kifejtettekre figyelemmel a védence által elismerteknek megfelelően kérte a cselekmény minősítését és az első fokon kiszabott büntetés enyhítését.

Az I. r. vádlott írásbeli beadványában kifejtette, hogy a korábbi vallomásának megfelelően kizárólag a budajenői ingatlanban való termesztés tényét ismerte el. Aláhúzta, hogy a kereskedelemre nincs bizonyíték a lehallgatási anyagban. Az enyhítő körülményeket (büntetlen előéletét, családosi állapotát, három kiskorú gyermekének eltartási kötelezettségét) hangsúlyozta. Az előzetes letartóztatásban töltött időt elégséges büntetésnek tartotta a büntetési célok eléréséhez, már ez kellő büntetés volt, ami nem csak őt, hanem családját is rendkívül megviselte. Csatolt egy ambuláns lapot, amely azt igazolta, hogy jelenleg is kábítószer dependencia miatt áll kezelés alatt.

A II. r., valamint a VI. r. vádlott védője a nyilvános ülésen az enyhítést célzó fellebbezését fenntartotta. Vitatta a bűnszervezet megállapításának megalapozottságát. Álláspontja szerint sem a beszélgetések tartalma, sem az egyéb bizonyítékok alapján ez a súlyosabb elkövetési mód nem róható a II. r. vádlott terhére. Véleménye szerint ennek a rendkívül súlyos következményekkel járó minősítésnek a jelenlegi ügyben történő megállapítása esetén minden csoportos elkövetésnél meg kellene állapítani ezt a minősítést. Több jogesetre utalt a bűnszervezet kritériumaival összefüggésben. Aláhúzta, hogy az elsőfokú bíróságnak a bűnszervezet kimondását mellőző érveivel ért egyet.

A büntetés kiszabása körében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság kimerítően értékelte a bűnösségi körülményeket, mindössze a II. r. vádlott büntetett előéletének megállapítását vitatta, meglátása szerint a II. r. vádlott büntetlen előéletűnek tekintendő. Ezt mindkét védenccé javára nyomatékos enyhítő körülményként kérte figyelembe venni, ami nevelő jellegű büntetés kiszabását indokolja. A négy éves időmúlásra hivatkozott, amiből védenccéi egy-egy éven keresztül kényintézkedés hatálya alatt álltak. Kiemelte, hogy a természet kábítószer fajtája kemény drognak nem minősülő marihuána volt. A kifejtett bűnösségi körülményekre figyelemmel nem látott indokot lényeges súlyosításra, hanem épp ellenkezőleg, védenccéivel szemben másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

A III. r. vádlott védője az enyhítés iránt bejelentett fellebbezését fenntartotta. A bünszervezet tekintetében csatlakozott védőtársai érveléséhez. Álláspontja szerint a vádlottak között fennállt kapcsolat jellege nem érte el a bünszervezet megállapításához szükséges mértéket. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság védenccé bűnösségét nem kereskedésben, hanem birtoklásban állapította meg. Hivatkozott az ún. kis ítélet, valamint az írásba foglalt ítélet ellentétes minősítésére. Nézete szerint a rendelkezésre álló telefonbeszélgetésekből nem állapítható meg kétséget kizáróan a beszélgetés témája, illetve amennyiben történt is kereskedés, nem tisztázott, hogy abban a III. r. vádlott milyen szerepet játszott. Álláspontja szerint a védenccével szemben kiszabott büntetés nem áll arányban a terhére rótt cselekménnyel. Az I. és a II. r. vádlottak súlyosabb minősítésű bűncselekmények miatt lényegében azonos mértékű büntetésben részesültek mint védenccé, amelyet aránytalannak vélt. Aláhúzta, hogy a III. r. vádlott a kezdetektől fogva a nyomozó hatóság munkáját nagyban segítő, önmagát és társait terhelő előadást tett. Kérte e körülmény súlyának megfelelő értékelését. Aláhúzta, hogy a III. r. vádlott által birtokolt kábítószer mennyisége kétszeresen sem haladta meg a jelentős mennyiség alsó határát. Álláspontja szerint a bünszervezet, illetve a kereskedés nem bizonyított, ezért az ítélet belső arányosságára is figyelemmel akár enyhítő szakasz alkalmazásával kérte a III. r. vádlottal szemben a szabadságvesztés kiszabását. Utalt ezen túlmenően az időmúlásra, a kiskorú gyermek születésére, védenccé munkavégzésére, valamint büntetlen előéletére.

A IV. r. vádlott védője a védenccével szemben megállapított bűncselekmény minősítését nem vitatta. Kifogásolta, noha az ügyész az átiratában a IV. r. vádlottal szemben lényegesen súlyosabb büntetés kiszabására tett indítványt, nem hozott fel a súlyosabb büntetés kiszabását indokoló érveket. Aláhúzta, hogy a védenccé által természet 107 tő marihuána mindössze 7 tővel haladta meg a jelentős mennyiség alsó határát. Kiemelte védenccé büntetlen előéletét, valamint a jelentős időmúlás tényét. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság védenccével szemben súlyosító körülményt nem állapított meg. Az enyhítő körülmények száma és súlya alapján a kiszabott 4 év szabadságvesztést eltúlzottan szigorúnak tartotta, ezért a büntetés jelentős enyhítését kérte. Ezen túlmenően kérte a IV. r. vádlott informatikai eszközeinek kiadását. Utalt továbbá arra, hogy a lopási cselekmény tekintetében védenccé az okozott kárt kifizette, amely szintén nyomatékos enyhítő körülmény.

A IV. vádlott a nyilvános ülésen arra hivatkozott, hogy jelenleg dolgozik, valamint ezt megelőzően soha nem állt bíróság előtt.

Az V. r. vádlott védője a felmentésért bejelentett fellebbezését fenntartotta, ellenben a súlyosítást célzó fellebbezést nem ítélte alaposnak. Véleménye szerint az V. r. vádlott terhére megállapított bűncselekmény elkövetését a bizonyítékok nem támasztották alá, ezért elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan védenccé felmentését tartotta indokoltnak. Az V. r. vádlott tagadta a bűncselekmény elkövetését, védekezése szerint semmi köze nem volt a kábítószer természetéhez, valamint az áramlopáshoz. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem vette

figyelembe a III. r. vádlott ujjlenyomatát azonosító ujjnyomszakértői véleményt, ezzel szemben az V. r. vádlott ujjlenyomatát nem találták meg. Aláhúzta, hogy a III. r. vádlott a nyomozás során tett vallomásaiban mindössze két mondatban érintette ezt a cselekményt, amely nem alkalmas az V. r. vádlott bűnösségének kimondására.

Részletesen analizálta a beszerzett hanganyagban szereplő, védencével kapcsolatos beszélgetések tartalmát, ezzel összefüggésben kifogásolta az elsőfokú bíróság elemzését, és következtetéseit. Vitatta, hogy illegális áramvételezésről folyt volna a társalgás, illetve azt a következtetést is, hogy R.keresztúron is természetési hely kialakításáról beszélgettek volna. Másodlagosan kérte a védencével szemben kiszabott büntetés enyhítését az enyhítő körülmények (büntetlen előélet, családos állapot, nagykorú gyermekről való gondoskodás, magas vérnyomás miatti megbetegedés, aggodalmaskodó személyiség) alapján.

Az V. r. vádlott a nyilvános ülésen azt hangsúlyozta, hogy soha nem fogyasztott kábítószer, vizeletében ilyen szert nem találtak. Törvénysztelő sportembernek tartja magát. Személyiségi jegyei közül kiemelte a körülményességét és az aggodalmaskodását. Egyebekben védőjéhez csatlakozott.

A VII. r. vádlott védője mindenképp az emelte ki, hogy az elsőfokú ítéletet a VII. r. vádlott és védője is tudomásul vette. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megfelelően számba vette a büntetés kiszabására hatást gyakorló enyhítő körülményeket: az időmúlást, védenccé büntetlen előéletét és a kár megtérítését. Súlyosító körülményt nem rótt a terhére. Indokolatlannak tartotta emiatt az ügyészi fellebbezésben kért próbaidő tartamának meghosszabbítását. A kifejtettekre tekintettel az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A VII. r. vádlott a nyilvános ülésen helyesbítette személyi körülményei tekintetében személyi azonosító igazolványának számát (...), valamint anyjának nevét, ami helyesen J.E., továbbá munkahelyének megnevezését, amely B. Logisztikai Központ, ahol a jövedelme havonta 150.000 forint.

A VIII. r. vádlott védője a VIII. r. vádlotti és védői fellebbezés hiányában az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Véleménye szerint az elsőfokú ítéletet megalapozott, felülbírálatra alkalmas, és az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét is teljesítette. Nem értett egyet az ügyészség fellebbezésében szereplő próbaidő tartamának felemelésére tett indítvánnyal. Védenccé büntetlen előéletű, aki a bűncselekmény elkövetését elismerte, a hatóságokkal együttműködött, kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Ezekre a tényezőkre, valamint az időmúlásra is figyelemmel az elsőfokú ítélet helybenhagyását tartotta indokoltnak. Kérte továbbá figyelembe venni, hogy a VIII. r. vádlottal azonos bűncselekmények miatt elítélt IX., X. és XI. r. vádlottak esetében az ügyész tudomásul vette az ítéletet.

Az ítélet tábla a bejelentett fellebbezések közül az ügyészi fellebbezést a bünszervezetben történő elkövetés megállapítása, valamint a III. r. vádlott cselekményének súlyosabb minősítése iránt alaposnak, egyebekben alaptalannak, a védelmi fellebbezések közül mindössze a IV. r. vádlott és védője fellebbezését találta alaposnak, ezt meghaladóan a vádlotti és védelmi fellebbezések alaptalanok.

Az ítélet tábla a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a megelőző bírósági eljárással együtt - ám a Be. 348. § (2) bekezdésében, valamint a 349. § (1) bekezdésében írt korlátok között - bírálta felül. Nem volt tárgya a felülvizsgálatnak az V. r. vádlottal

szemben első fokon hozott felmentő rendelkezés, valamint az elsőfokú ítéletnek a IX. r., a X. r. és a XI. r. vádlottak tekintetében hozott rendelkezései.

A felülbírálat keretében megállapítható volt, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le. Az eljárás tárgyát képező bűncselekmények elbírálása szempontjából a releváns bizonyítékokat beszerezte, azokat egyenként és összességében is a logika szabályainak megfelelően értékelte.

Az elsőfokú bíróság nem csak felolvasta, hanem meg is hallgatta a titkos információgyűjtés keretében készült beszélgetéseket, amelyeknek tartalmát döntően megfelelően értékelt.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mindössze néhány részlet vonatkozásában hiányos, illetve helytelen, pontatlan, ezért azt a másodfokú bíróság, figyelemmel a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára - az iratok tartalma alapján, valamint ténybeli következtetés útján - az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:

A VII. r. vádlottnak a nyilvános ülésen helyesbített személyi körülményei; munkahelyének neve helyesen Bilk Logisztikai Központ, ahol a jövedelme havonta 150.000 forint.

A tényállásban és indokolásban elírásból eredően az első fokú bíróság több helyen a növényegyedeket fő helyett főnek tüntette fel, ezeket az elírásokat a másodfokú bíróság *tőre* helyesbítette: 17. oldal 3. bekezdésében, 18. oldal 2. bekezdésében, 19. oldal 5. bekezdésében.

Az elsőfokú ítélet 16. oldalán rögzítettek az alábbi tényekkel szükséges kiegészíteni: az I. r., a II. r. és a III. r. vádlott az ültetvényeket egymást követően, fokozatosan építették ki. Az ültetvények kialakítása, az ott termesztett vadkender fajtájú növények gondozása, illetve a termesztett kábítószer értékesítése során felmerülő feladatokat az említett vádlottak felosztották egymás között. A vezető, irányító, koordináló szerepet az I. r. vádlott játszotta, melybe esetenként a II. r. vádlott is közreműködött. Az értékesítésbe az elsőfokú bíróság által megállapított I. és II. r. vádlotton túlmenően a is esetenként bekapcsolódott például az árú szállításával.

A többi vádlott nem folytatott több ültetvényre kiterjedő összehangolt termesztést, így az I., II., III. rendű vádlott terhére megállapítható összehangolt működés nem volt a IV. r. vádlott (tényállás III. pontja), az V. r. vádlott (tényállás II. pontja), a VI. r. vádlott (tényállás IV. pontja), a VII. r. vádlott (tényállás V. pontja) és a VIII. r. vádlott (tényállás VI. pontja) terhére róható. Az említett vádlottak tevékenysége ugyanis mindössze egyetlen cselekményhez, a saját ültetvényeiken folytatott termeléshez kapcsolódott.

A fenti kiegészítés a titkos információgyűjtés során rögzített beszélgetések tartalmán alapult.

A tényállás I., III., IV. és VI. pontjában írt cselekmények esetében az első fokú bíróság - a vádiratban írt tényekkel azonos módon - rögzítette a korábbi szüretek tényét. E szüretnek során elért mennyiségek az alábbiak voltak: az I. pontban írt cselekmény esetében 13 kilogramm, a III. pontban írt cselekménynél 9, a IV. pontban írt cselekménynél 9, a VI. pontban írt cselekménynél 6 kilogramm, összesen 37 kilogramm volt. A korábbi szüretnek alkalmával nyert kábítószer az I. r. vádlott, esetenként a II-III. r. vádlottak közreműködésével értékesítette. E tevékenységükben a többi vádlott - a IV. rendű, az V. rendű, a VI. rendű, a VII. rendű és a VIII. rendű vádlottak - nem vettek részt.

A 37 kilogramm, azaz 37.000 gramm marihuána becsült hatóanyag tartalma 37 gramm totál delta-9-THC-nak felelt meg, ami meghaladja a csekély mennyiség felső határát, annak 6,167-szerese, de nem haladja meg a jelentős mennyiség alsó határát, annak 30.83 %-a.

Az I. r. és a II. r. vádlott a tényállás I., II., III., IV., VI., VII. és VIII. pontjában írt cselekmény elkövetésében működött közre, melynek során összesen 819 fő vadkender kereskedési célú termesztésben vett részt. A III. r. vádlott a tényállás I., II., III., IV. és VI. pontjában szereplő cselekményekben volt érintett, amelynek során 679 fő vadkender kereskedési célú termesztése volt megállapítható.

Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, így az a Be. 352. § (2) bekezdése alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

Az első fokú bíróság ítéltének indokolásában kimerítő részletességgel ismertette a feltárt bizonyítékok tartalmát, azokat a logika szabályai szerint egymással is összevetve értékelte, amelyekből megalapozott következtetéseket vont le. A másodfokú eljárásban a vádlottak és védőik - az V. r. vádlott és védője kivételével - már nem támadták a tényállást, illetve a bizonyíték értékelő tevékenységet.

A másodfokú bíróság a törvényszék bizonyítékértékelő tevékenységének megismétlése nélkül kíván az alábbiakra utalni. Az ügyben az egyik legfontosabb bizonyítékul szolgált a kábítószer termesztésére utaló névtelen bejelentést követő helyszíni szemle, valamint az annak során foganatosított lefoglalás eredménye. Az azonos napon tartott helyszíni szemlék során a kilenc ingatlanban azonos módszerrel kiépített, kábítószer termesztést szolgáló berendezéseket, vadkender ültetvényeket, esetenként korábbi szüretelés nyomait, illegális áramvételezés körülményeit fedezték fel. Az ezt követő felderítés lényeges elemét jelentette, hogy az ingatlan személy szerint kihez volt kapcsolható tulajdonjogilag, illetve a tulajdonos azt kinek adta bérbe. Ezekből az adatokból következtethető volt, hogy kihez kötődött az ültetvényen használt berendezések kiépítése, működtetése, a növényegyedek gondozása. E körülmények megállapítása során a személyi bizonyítékokon túl objektív bizonyítékot jelentett a daktiloszkópiai vizsgálat eredménye és az annak alapján adott vélemény. A nyomozóhatóság által feltárt adatokat az első fokú bíróság körültekintő részletességgel vizsgálta, és kellő alapossággal adott választ az ügyben releváns kérdésekre.

A helyszíni szemlék során felfedezték és lefoglalták az elkövetéshez használt eszközöket, továbbá a termesztett növényegyedeket. Ilyen az ültetvényeken talált eszközök voltak a ventilátorok, a tenyész föld, a nagy teljesítményű világító-, fűtő- és hűtő berendezések, a műanyag virágcserepek, a tápoldatok, és növényvédő szerek, a szaporításhoz használatos ásvány-gyapotkockák.

A vádlottak közül az I. r. vádlott részben ismerte el a cselekmények elkövetését. Kifejezetten tagadta az V., a VII. és a VIII. cselekményben való érintettségét, ám a többi cselekmény elkövetésében sem tett feltáró jellegű vallomást, mindössze a cselekmény bizonyos elemeit ismerte el. Így nem vitatta, hogy tudott a társai ültetvény kialakításával kapcsolatos tevékenységéről. Tagadta a kábítószer értékesítésében való közreműködését.

A II. r. vádlott mindössze a II., az V., a VI. és a IX. pontokban írt cselekmények kapcsán ismerte el a villanszerelési munkálatok elvégzését, ezzel a jogosulatlan áramvételezésben való részvételét.

A III. rendű vádlott az eljárás során többféle vallomást tett, melyek közül az első fokú bíróság logikus okfejtéssel fogadta el az első beismerő és társait terhelő vallomását, amely összhangban állt a beszerzett bizonyítékokkal. A III. rendű vádlott e beismerő vallomásában nyilatkozott társairól, a termesztés, a növényápolás módjáról, a klónozásról, a szüretéről, a leszüretelt termés szárításáról, szárított állapotában elért mennyiségéről. Beszámolt saját szerepe mellett a VI. cselekményről, a VIII. r. vádlott abban való érintettségéről, a IX. cselekmény kapcsán az ültetvény kiépítésének megkezdéséről. Volt adata a IV-V. cselekményekben szereplő ültetvényekről, valamint az ott termesztett kábítószerrel is.

Az első fokú bíróság meggyőző érvekkel fejtette ki azt az álláspontját, hogy a III. r. vádlottnak miért a nyomozás során első ízben tett vallomását fogadta el. E beismerő, egyben terhelő vallomás állt összhangban az egyéb bizonyítékokkal, így a helyszínelés és lefoglalás adataival, az illegális áramvételezés, a megállapított klónozás tényével.

A botanikus szakértő véleményében írtak szerint, amint arra az első fokú bíróság helyállóan hivatkozott, a nyolc helyszínen feltárt körülményeket összehasonlítva egymással egyforma jellegzetességek voltak megfigyelhetők; így a szaporítási technika, a klónozás, a technikai kiépítés azonossága, a fóliaborítás hiánya, a lámpatestek azonos szerelési módja, ugyanolyan alapanyagú és típusú légszállítócső alkalmazása, a friss levegő biztosításának egyforma módja, a tápanyag utánpótlás központi elosztása, biztosítása, azonos méretű tenyészedenyek és tápoldat tárolók használata, a tenyész föld keverésének ugyanolyan módja, a klónozáshoz használt azonos anyag. Arról is nyilatkozott a botanikus szakértő véleményében, hogy a marihuána hozam szárítás utáni hozama tövenként 45-70 gramm lehetett.

Úgyszintén a botanikus szakértői vélemény alapján vált tisztázhatóvá az eljárásban érintett ingatlanokon fellelt ültetvényekről lefoglalt fő szám, a növények fejlettsége, az ültetvények technikai kialakításának azonos jellegzetességei, illetve a működtetés azonos módja: egyenletes hőmérséklet biztosítása fűtő és hűtő berendezésekkel, friss levegővel való ellátás biztosítása, megfelelő világítás kialakítása nagy teljesítményű lámpatestekkel. A szaporítás azonos, klónozással történő módját is a szakértő tárta fel, illetve annak helyszíneként a tényállás I. és V. pontjában szereplő ültetvényeket jelölte meg.

A botanikus szakértői vélemény figyelembevételével történt meg az egyes ültetvények áramellátásához felhasznált energia mennyiség megállapítása a 600 Wattos izzók teljesítményét, darabszámát, a működés idejét számításba véve.

Az első fokú bíróság részletesen elemezte a titkos információ gyűjtés anyagát megállapítva, hogy a feltárt folyamatban nemcsak az ültetvények kialakítása során, hanem a termesztett kábítószer értékesítésében is az I. r. vádlott játszott irányító, vezető szerepet. Utalás van a beszélgetésekben arra, hogy az említett vádlott határozta meg a termesztés apróbb részleteit, az esetleges hibák (túlmelegedés, növényi anyagok beburnulásának elkerülése) elhárításának módját. Beszélgetések hallhatók az újabb bérbevehető ingatlanok kereséséről az I. r. vádlott és az A. becenévű személy között, illetve szintén az I. r. vádlott tárgyalta a nagyobb teljesítményű áramvételezéshez szükséges ELMŰ engedély beszerzéséről. Több párbeszéd állt rendelkezésre a kábítószer értékesítéséről, a csomagolás módjáról, eladási árról, mennyiségekről, találkozók megbeszéléséről, bevételről, annak átvételéről, a vevők személyéről, a kábítószer minőségéről, az ültetvényen végzendő különféle adagolásokról.

Az I-II. r. vádlott tárgyalta az ültetvények kellékeiről, a hűtőberendezésről.

A beszélgetések alapján a III. r. vádlott végezte a kábítószer szállítását, elosztását, tehát részt vett az értékesítésben. A párbeszédekben egyértelmű utalások olvashatók a találkozók helyszíneinek, időpontjainak egyeztetéséről, a mennyiségek megbeszéléséről.

Az első fokú bíróság noha igen részletes bizonyítékértékelő tevékenységet végzett, az egyes tényállási pontokhoz kapcsolódó bizonyítékokat nem tüntette fel, ezt a hiányosságot a másodfokú bíróság az alábbiak szerint pótolja.

A tényállás I. pontjában írt cselekmény kapcsán rendelkezésre állt a III. r. vádlott beismerő és társait, az I-II. r. vádlottakat terhelő vallomásán túlmenően a lefoglalás eredménye, továbbá a botanikus szakértő véleménye. Az I-II. r. vádlottak kifejezetten nem tagadták a cselekmény elkövetésében való részvételüket, amit a másodfokú bíróság már érintett a bizonyítékok általános értékelése és összefoglalása során.

A tényállás II. pontjában írt cselekménnyel összefüggésben szintén rendelkezésre állt a III. r. vádlott beismerő és társait, az I-II. r. vádlottakat terhelő vallomásán túl a lefoglalás eredménye, illetve a botanikus szakértő véleménye. Az I. r. vádlott e cselekmény tekintetében büntető jogi felelősséget elismerő nyilatkozatot tett. a II. r. vádlott elismerte az érintett ingatlanban a villanszerelési munkák elvégzését. Ezen túlmenően a III. r. vádlott ujjnyomtörredékét azonosították az ingatlanban, holott az ingatlant az V. r. vádlott az I. r. vádlottnak adta bérbe.

Az V. r. vádlottal szemben az első fokú bíróság a titkos információ szerzés adatait értékelte alapvető bizonyítékként. A beszélgetések tartalmát logikus érvelés mentén elemezte, értelmezte, melyből megfelelően következtetett az V. r. vádlott tudattartalmára, és a cselekményben való közreműködésére. A társalgások tartalmából helytállóan utalt arra, hogy az V. r. vádlott tisztában volt az illegális áramvételezés tényével, hiszen az ahhoz szükséges átalakítási munkák megrendelését ő végezte, melynek során az áram szolgáltató alkalmazottját valótlan indokkal maga tévesztette meg. Egy másik beszélgetésből pedig azt a konklúziót is le lehetett szűrni, hogy az V. r. vádlott járt az ingatlanban akkor, amikor ott a kábítószer ültetvény kiépítése már megkezdődött, tehát látta, azaz tisztában volt a tevékenység illegális jellegével, ennek ellenére az ellen nem tett semmi. E tényekből az első fokú bíróság megalapozottan állapította meg az V. r. vádlottnak a természetesen, de nem az értékesítésben való közreműködését. Végül a beszélgetésekből az is kitűnt, hogy az I. r. vádlott az V. r. vádlottat az illegális áramvételezés más helyszínén történő megvalósításáról is tájékoztatta, illetve arra is megpróbálta rábírni, hogy az V. r. vádlott egy másik ingatlanon (R.keresztúr) is működjön közre a szolgáltató által végrehajtott digitális átalakítási munkák megoldásában, amit az V. r. vádlott a lebukás veszélye miatt elhárított.

A tényállás III. pontjában írt cselekmény kapcsán az ingatlan tulajdonosa (N.M.) nyilatkozott az ingatlan bérbeadásáról a IV. r. vádlottnak, aki elismerte a növények gondozását.

Rendelkezésre állt a III. r. vádlott beismerő vallomása, mely szerint a korábbi szüret alkalmával rajta kívül a II. r. és a IV. r. vádlott is volt jelen, és vett részt a munkában. E korábbi szüretre nézve tett vallomást megerősítette a botanikus szakértő a szakvéleményében, aki ezt a tényt a helyszínen talált, a földből már eltávolított növényegyedek alapján tudott megállapítani. Az azonban nem volt megállapítható, hogy a IV. r. vádlott a termény betakarítását a kábítószer értékesítése érdekében végezte.

A tényállás IV. pontjában írt cselekménnyel összefüggésben szintén a III. r. vádlott beismerő és társait terhelő vallomása állt rendelkezésre. Az ingatlan tulajdonosa a II. r. vádlott testvére, a VI. r.

vádlott volt. Az ingatlanban a többivel teljesen azonos technológia alkalmazásával kiépített vadkender ültetvényt találtak. A botanikus szakértő az általános megállapításain túlmenően azt is kimutatta, hogy az ültetvényen korábban már egy ízben volt szüret.

A tényállás V. pontjában írt cselekménnyel összefüggésben az első fokú bíróság megalapozott okfejtéssel mellőzte az I-II. r. vádlottak részvételének, következésképp büntető jogi felelősségének megállapítását, mivel az I-II. r. vádlottaknak a VII. r. vádlotthoz fűződő kapcsolatát nem lehetett feltárni. Ez a kapcsolat annak ellenére sem volt megállapítható, hogy az ültetvény kiépítésének, üzemeltetésének módja azonos jellemzőket hordozott a többi esettel.

A VII. r. vádlott részbeni beismerő vallomást tett, mégpedig gyógyszerait célú, saját fogyasztásra történő termelést állító védekezést terjesztett elő, amelynek elvetése megalapozott volt. Az ültetvény kiépítésének, felszerelésének, üzemeltetésének szakszerű, nagyüzemi módja, magas költségigénye alapján kizárható a saját fogyasztást célzó védekezés megalapozottsága. Ez a következtetés irányadó a többi olyan esetre is, ahol a vádlottak saját célú fogyasztást állító védekezést terjesztettek elő.

A VII. r. vádlott 40 darab ujjnyomtöröredékének azonosítását az első fokú bíróság helyállón vetette el mint terhelő bizonyítékot az ingatlan VII. r. vádlott általi használata alapján.

A tényállás VI. pontjában írt cselekménnyel kapcsolatban a III. r. vádlott beismerő és I-II. r. társait terhelő vallomása, a tettenérést követő helyszíni szemle során rögzített adatok, továbbá a lefoglalás eredménye állt rendelkezésre. Az ingatlan bérlője a tulajdonos, Cs.Zs. vallomása, valamint a bérleti szerződés szerint a VIII. r. vádlott volt, aki érdemben nem tett vallomást, de a bűncselekmény elkövetését elismerte, illetve tanúként tett vallomásában konkrét feladatként a növények gondozását jelölte meg.

Objektív bizonyítékként volt értékelhető az ujjnyomszakértői vélemény, mely szerint a helyszínen rögzített ujjnyomtöröredékeket I-II-III. r. vádlott ujjlenyomatával azonosították. A ventilátorról rögzített ujjnyomtöröredék az I. r. vádlott kezétől, a fém lemezről rögzített 1 db ujjnyomtöröredék, illetve 1 db tenyérynymtöröredék a II. r. vádlott kezétől, a műanyag cserépről rögzített ujjnyomtöröredék a III. r. vádlott kezétől származott. További 1 db ujjnyomtöröredék, melyet az izzóról rögzítettek szintén a II. r. vádlott kezétől származott, holott az ingatlan használója a VIII. r. vádlott volt.

A tényállás VII. pontjában írt cselekménnyel kapcsolatban a IX. r. vádlott elismerte az ingatlanában lefoglalt 74 tő vadkender gondozását, valamint az illegális áramvételezés tényét. Magról való szaporítást állított, amit a botanikus szakértő véleményében cáfolt. A IX. r. vádlott terhelően vallott a II. r. vádlottra, amikor vallomásában azt állította, hogy az áram bekötését a II. r. vádlott végezte el nála. A helyszínen rögzített ujjnyomtöröredéket a IX. r. vádlott ujjlenyomatával azonosították, ám e bizonyítéknak - mivel Jakubecz volt az ingatlan használója - különösebb jelentősége nem volt.

A tényállás VIII. pontjában írt cselekmény vonatkozásában a X. r. vádlott az ültetvény kialakítását (internet segítségével), a berendezések beszerzését, beépítését elismerte ugyanúgy mint az ültetvény üzemeltetését. Saját fogyasztás érdekében való termesztést hangoztatott alvásprblémája miatt, amit cáfolt vizeletvizsgálatának negatív eredménye. A klónozás tényét vitatta, magról való szaporítást állított, amit a botanikus szakértő véleményében cáfolt. A X. r. vádlott nem kívánt nyilatkozni az ültetvény anyagi fedezetéről, továbbá az áram átalakítást végző személyéről.

A botanikus szakértő véleménye szerint előre megtervezett, precízen kivitelezett volt a kender termesztés. A helyszínen talált ültetvény maradványok alapján nem ez volt az első termesztési ciklus. A 66 darab cserépben nevelt egészséges, ép, virágzó kendernövény aratás előtt állapotban volt. A szakértő a virágzatot az optimális termesztés következményének tartotta, melyből 66×200 gramm, száradás után kb. 6-7 kilogramm marihuána volt nyerhető. A növények klónozással való szaporításáról is nyilatkozott.

Ebben az esetben tehát aratás előtti állapotban lévő virágzó kender ültetvényre bukkantak. A vegyészszakértő véleménye szerint a 66 fő növény totál THC tartalma 484,47 gramm volt, ami négyszerese a jelentős mennyiség alsó határának. További a helyszínen lefoglalt növényi anyagban 54,225 gramm hatóanyagot mértek. Az itt lefoglalt valamennyi növényben a hatóanyag mértéke 538,72%-a, 4,5-szerese volt a jelentős mennyiség alsó határának.

A tényállás IX. pontjában írt cselekmény tekintetében a III. r. vádlott beismerő és társait terhelő vallomásán túlmenően bizonyítékot jelentettek a helyszínelés és lefoglalás adatai. a II. r. vádlott elismerte a villanszerelési munkálatok elvégzését.

A titkos információszerezés keretében is vannak terhelő adatok az I. r. vádlottal szemben, aki a beszélgetés során arra próbálta rábírní az V. r. vádlottat, hogy a ráckeresztúri ingatlanban szükséges áram átalakításban is működjön közre.

További bizonyítékot jelentett e cselekmény elkövetésére a II. r. vádlott ujjnyomtörödékének azonosítása, melyet a helyszínen egy transzformátoron rögzítettek, és ami egyezett a VI. pontban rögzített, szintén a II. r. vádlottól származó ujjnyomtörödékkel.

Rendőri jelentés (nyomozati iratok 757.oldala) igazolta, hogy a II. r. és a III. r. vádlottak 2013. szeptember 3-án és 4-én közösen vásároltak a Baumax egyik üzletében műszaki cikkeket, amelyek beépítésre kerültek a IX. pontban érintett ingatlanba.

A kiegészített, helyesbített tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen következtetett az I-VIII. r. vádlottak büntetőjogi felelősségére, és cselekmények minősítése az alább felsorolt kivételektől eltekintve túlnyomórészt megfelelt a büntető anyagi szabályoknak.

Az ültetvények nagyságából, az ingatlanok kannabisz termesztésre történő üzemszerű átalakításából, a leszüretelt, majd az I-II. r. vádlott által - a III. r. vádlott esetenkénti közreműködésével - ismeretlen személyeknek értékesített kábítószer több kilós mennyiségéből egyértelműen arra lehetett következtetni, hogy a kannabisz termesztése kereskedelmi és nem saját fogyasztási céllal történt. A másodfokú bíróság az I-III. rendű vádlottak esetében a korábbi szüreték tényére, az értékesítésre utaló bizonyítékokra figyelemmel a lábon álló termény vonatkozásában is megállapította kereskedelmi célú termesztés megvalósulását. Az I-III. r. vádlottakkal szemben a jelentős mennyiségű kábítószer-kereskedés a korábban értékesített, és a történeti tényállás kiegészítésében szereplő tőszám összeszámításának eredményeként volt megállapítható.

Az I. r. és a II. r. vádlott közegészséget veszélyeztető cselekményének minősítése noha helytálló volt, azonban az elsőfokú bíróság elmulasztotta az elkövetési magatartás megjelölését, ezért azt a másodfokú bíróság kiegészítette a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző kereskedői típusú magatartás feltüntetésével.

Nem értett egyet ugyanakkor a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak a III. r. vádlott terhére megállapított cselekmény minősítésével. Az irányadó tényállás szerint is a III. r. vádlott több

ingatlan tekintetében vett részt az ültetvények kiépítésében és üzemeltetésében. A III. r. vádlott ezen túlmenően esetenként közreműködött a kendervirágzat szüretelésében, továbbá annak szállítása is feladatát képezte. A III. r. vádlott azonosan az I-II. r. vádlottal tisztában volt az egyes marihuána ültetvények azonos felszereltségével, a gondozáshoz szükséges munkamódszerrel, az áramvételezés módjával, tisztában kellett lennie azzal is, hogy a leszüretelt kendervirágzat értékesítésre fog kerülni. Tudattartalma és szerepvállalása tehát nem különbözött az I. és a II. r. vádlottétól, ezért I-II. r. vádlott-társaival azonosan terhére is megállapítható volt a kábítószer birtokolása helyett a terjesztői típusú magatartás. Ezekre az indokokra figyelemmel a másodfokú bíróság a terhére megállapított cselekményt a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettének minősítette.

Megállapítható, hogy az I-II-III. r. vádlottak az illegális áramvételezéssel végrehajtott lopás büntettét több ingatlanon és hosszabb időszakon keresztül valósították meg, ezért a másodfokú bíróság a terükre megállapított lopás büntettét a Btk. 6. § (2) bekezdése alapján folytatólagosan elkövetettnek minősítette. E minősítés indoka az volt, hogy az I., II. és III. r. vádlottak - társaiktól eltérően - nem egyetlen, hanem számos ingatlan tekintetében működtek közre az illegális áramvételezésben.

A minősítés körében mellőzni kellett az I., II., és III. r. vádlott esetében a vagyoni elleni bűncselekményből a bünszövetségben (Btk. 370. § (2) bekezdés ba) pontja) történő elkövetésre utalást, mivel annak megállapítása a bünszervezetben való elkövetés mellett ugyanannak a körülménynek a kétszeres értékelését jelentené.

Nem osztotta a másodfokú bíróság a bünszervezet mellőzésével kapcsolatos elsőfokú érvelést. Az ügyész a módosított vádban a bünszervezetbe kapcsolódó vádlottak (IV.-V.-VI.-VII.-VIII. r.) esetében is kérte a büntetés kiszabását szigorító rendelkezés kiterjesztését azokban az esetekben, ahol a szüret ténye bizonyított volt. A fellebbviteli főügyészség fellebbezésében már kizárólag az I., II. és III. r. vádlottak esetében kérte a bünszervezet megállapítását.

Az elsőfokú bíróság a tényállásban a bünszervezet megállapításához szükséges számos tényállási elemet rögzített, mindössze a megfelelő jogkövetkeztetés levonásában tévedett. Így a tényállásban rögzítette (elsőfokú ítélet 16. oldalán) az I. és a II. r. vádlottak elhatározását az ültetvények létesítésére és működtetésére, a munkálatok I. r. vádlott általi megszervezését, a II., illetve a III. r. vádlottak feladatát, amely az ültetvények kiépítésére és üzemeltetésére terjedt ki, az A. nevű személy részéről a bérbe veendő újabb ingatlanok felkutatását. Rögzítette az I., a II. rendű, esetenként a III. rendű vádlott feladatát az ültetvények működtetése, fenntartása tekintetében, a növények termesztéséhez szükséges tápoldatoknak az I-II. r. vádlottak általi biztosítását, a kendervirágzat szüretelésében történő közreműködésüket, végül pedig a kábítószer értékesítésében való részvételüket. Ezeket a tényeket mindössze az I-III. r. vádlottak között a szerepek felosztásának tényével, az értékesítés folyamatában a III. r. vádlott részvételével, továbbá azzal kellett kiegészíteni, hogy az irányító szerepbe esetenként a II. r. vádlott is bekapcsolódott.

A bünszervezet három vagy több személyből álló, hosszabb időre szervezett, összehangoltan működő csoport, amelynek célja ötévi vagy annál hosszabb tartamú szabadságvesztéssel fenyegetett szándékos bűncselekmények elkövetése. Ezek a bünszervezet fogalmának objektív elemei, melyeket az elkövető tudatának át kell fognia ahhoz, hogy terhére a bünszervezetben való elkövetés megállapítható legyen. (4/2005. BJE határozat) A bünszervezet fogalma - a résztvevők számát tekintve - látszólag épül csak a csoportos elkövetés fogalmára, attól azonban lényegesen eltérő dogmatikai karakterrel rendelkezik: a bünszervezet tehát nem speciális csoport és nem is speciális

bűnszövetség. A bűnszervezet megállapításához egyetlen tervezett bűncselekményt sem kell elkövetni, ezt fejezi ki a bűnszervezet objektív céljának meghatározása.

A bűnszervezet fogalmi ismérveinek törvényi meghatározása kimerítő, azok más ismérvekkel nem bővíthetők. Így nem része a törvényi fogalomnak a jogtalan vagyoni haszonszerzés célzata, a bűnös profitszerzés, vagy az erre való törekvés, illetve a csoport hierarchikus felépítése. A Btk. hatályos rendelkezései nem tesznek különbséget a bűnszervezeten belüli cselekvés hierarchiája (posztjai), aktivitása, intenzitása szempontjából, ezek a büntetéskiszabás körében értékelendő körülmények. A bűnszervezet tárgyi sajátosságai ismeretében kifejtett, a Btk. adott különös részi tényállását megvalósító cselekvésnek a bűnszervezet működéséhez történő bármely hozzájárulása önmagában elégséges. Az összehangolt működés tartalmát tekintve nem más, mint a benne cselekvő személyek egymást erősítő hatása. Ugyanakkor az összehangoltság meglétének nem feltétele a bűnszervezetben cselekvők közvetlen kapcsolata, a más cselekvések, illetve a más cselekvők kilétének konkrét ismerete. Az összehangolt működés ugyancsak nem az alanyi bűnösség, hanem a bűnszervezet fogalmi alapelemei fennállása megállapíthatóságának kérdése. (BH2009.96.BH 2008.139. I-II. pontja)

A vizsgált ügyben elemezve a bűnszervezet objektív fogalmi ismérveit megállapítható, hogy azok hiánytalanul fennállnak. Az I-II-III. r. vádlottak a bűnelkövetés során olyan csoportot hoztak létre, amelynek működését az egymást erősítő összehangoltság jellemezte, hiszen az említett vádlottak között megvalósult a szerepek felosztása. A csoport az I. r. vádlott irányításával működött, aki meghatározta a feladatokat, illetve a kivitelezés, végrehajtás módját is. Ez konkrétan azt jelentette, hogy az I. r. vádlott az ügyben vádlottként nem szereplő A. nevű személy közreműködésével kábítószer termesztésére alkalmas ingatlanokat kutatott fel, amelyeket vádlott-társai bevonásával vett bérbe. Beszerezte - immár vádlott-társai, a II. és a III. r. vádlott közreműködésével - a termesztéshez szükséges elektromos berendezéseket, az áramszolgáltató által elvégeztette a szükséges hálózati átalakításokat. A szerelési munkálatokat több helyen a II. r. vádlott hajtotta végre. A növénytermesztés során alkalmazott magas színvonalú technológia valamennyi helyszínen azonos volt, ami nyilvánvalóan a végrehajtás tervszerűségére utalt. Az ültetvények gondozásában az ingatlan bérlőjén kívül a III. r. vádlott is közreműködött, azonban ez a tevékenység is az I. r. vádlott irányítása mellett zajlott, hiszen több esetben kértek tanácsot az ültetvény közvetlen gondozói az I. r. vádlottól.

A megtermelt marihuána értékesítését alapvetően az I.r. vádlott, valamint egy Gy. nevezetű személy végezte, de abba olykor bekapcsolódott a II. r., illetve a III. r. vádlott is. A vádlottak nemcsak telefonon, hanem személyesen is szoros kapcsolatot tartottak egymással, a telefon-beszélgetések során kódolt nyelvet használtak, ami egyértelműen a cselekvés illegális, konspirációs jellegét tükrözte.

Az irányító szerepvállalás, az egyéb feladatok ésszerű megosztása, az ültetvények magas színvonalú termesztést biztosító kiépítése, azok körütekintő, minden körülményt szem előtt tartó gondozása szervezett módon történt, ami az egymást erősítő hatású működés összehangoltságának egyértelmű bizonyítéka volt.

A hosszabb időre történő tervezés követelménye is adott volt. A cselekménysorozatot a vádlottak öt hónapon keresztül folytatták, a IX. pontban, de a többi pontban írt cselekmény során feltárt adatok a kábítószer további termesztésére, a termesztés továbbfolytatására utaltak. Semmi jele nem volt annak, hogy a vádlottak az általuk kiépített hét helyszínen be kívánták volna szüntetni a marihuána termesztést. A peradatok egyértelműen a hosszabb időszakot átfogó termesztésre való

berendezkedést tükrözték. A termesztés elhúzódó időtartamán túlmenően vitathatatlan körülmény volt, hogy a termesztés továbbfolytatását a tettenérés akadályozta meg.

Végül nem fért kétség az I-II-III. r. vádlottak céljához sem, azaz az öt évet meghaladó szabadságvesztéssel fenyegetett cselekményeknek nem kizárólagos tervezéséhez, hanem tényleges elkövetéséhez, végrehajtásához.

A fentiek alapján a bünszervezet fogalmi ismérvei hiánytalanul megállapíthatók voltak, ezért az I., a II. és a III. r. vádlott terhére a bünszervezetben való elkövetés megállapítása indokolt volt. Szükséges ezzel kapcsolatban azt is rögzíteni, hogy a bünszervezet nem a minősítésnél, hanem a büntetés kiszabásánál feltüntetendő körülmény.

A többi vádlott esetében legfeljebb csak valószínűsíthető, hogy részt vettek a kereskedésben, ám ez kétséget kizáróan nem volt bizonyítható. Kiemelendő, hogy önmagában a növényegyedek betakarítása miatt a cselekmény még automatikusan nem válik forgalmazási típusúvá, hiszen - egyéb tényállási elem hiányában - ekkor is csupán a kábítószer birtoklására, tartására kerül sor, nem pedig a készletezésére. Nem merült fel adat az eljárás során arra, hogy a IV-VIII. r. vádlottaknak tudomása lett volna a kábítószer értékesítéséről, e célból történő készletezéséről. A másodfokú bíróság ezért e vádlottak terhére csupán a kábítószer birtoklási típusú elkövetési magatartás megállapításával értett egyet. Ugyanakkor e vádlottak helyesen minősített cselekményénél az első fokú bíróság nem jelölte meg az adott tényálláson belüli elkövetési magatartást, amit a másodfokú bíróság pótol, és a IV., V., VI., VII., VIII. r. vádlott cselekményének minősítésnél a Btk. 178. § (1) bekezdésének I. fordulátát is - mivel valamennyien eleve a „kábitószert termesztették” - feltüntette.

Ezen túlmenően kiegészítésre szorult az elsőfokú ítélet az egyes vádlottak esetében a büntetési tételkeret, valamint a középérték meghatározásával. Az I., a II., valamint a III. r. vádlott esetében a büntetési tételkeret a Btk. 36.§-ára is figyelemmel öttől huszonöt évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, a középérték tizenöt év.

A IV. r. vádlott esetében a büntetési tételkeret öttől tizenöt év, a középérték tíz év.

Az V. r. vádlott esetében a büntetési tételkeret öttől tizenhárom év, a középérték kilenc év.

A VI. r., a VII. r. és a VIII. r. vádlott esetében a büntetési tételkeret egy évtől hét év hat hónapig terjedő szabadságvesztés, a középérték négy év három hónap.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság hiánytalanul feltárta, mégis azzal, hogy az I. r. a II. r. vádlott büntetlen előéletűek, ezért a büntetett előéletű személyek között történő feltüntetésüket mellőzte.

Az egyebekben helyesen feltárt bűnösségi körülmények alapján a másodfokú bíróság úgy látta, hogy az elsőfokú bíróság - a IV. vádlott kivételével - valamennyi vádlottal szemben megfelelő tartamú szabadságvesztést határozott meg.

Az I., II., és III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés kellően tükrözte a terükre megállapított közegészségügyi cselekmény kiemelkedő tárgyi súlyát, továbbá az első fokú bíróság által helyesen megjelölt bűnösségi körülményeket. A velük szemben kiszabott büntetésekkel a Btk. 79 §-ában írt büntetési célok elérhetőek, ezért a másodfokú bíróság a büntetések lényeges súlyosítását, de lényeges enyhítését sem tartotta indokoltnak. A büntetés további enyhítése már az enyhítő szakasz alkalmazását jelentette volna, ami az adott ügyben indokolatlan lett volna.

A Fővárosi Törvényszék 14.B.118/2016/61. számú ítélete az I. r., a II. r., a III. r., a IV. r., az V. r., a VII. r., a VIII. r. vádlottak vonatkozásában a Fővárosi Ítéltábla 4.Bf.137/2017/6. számú ítélete

folytán az abban írt változtatásokkal 2017. év szeptember hó 19. napján jogerőre emelkedett és - a felfüggesztett szabadságvesztések kivételével - végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2017. év szeptember hó 19. napján

. Hrabovszki Zoltán s.k.
a tanács elnöke